

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1981154_RegNr_e2-479-407/2021

<http://www.infolex.lt/tp/1981154>

Civilinė byla Nr. e2-479-407/2021

Teisminio proceso Nr. 2-55-3-01152-2017-4

Procesinio sprendimo kategorijos: 1.1.4.2.3; 1.1.4.3; 3.4.3.7.3; 3.4.3.11 (s)

LIETUVOS APELIACINIS TEISMAS

NUTARTIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2021 m. balandžio 1 d.

Vilnius

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Danutės Gasiūnienės, Gintaro Pečiulio ir Viginto Višinskio (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal pareiškėjo A. S. (A. S.) atskirąjį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2021 m. kovo 5 d. nutarties, kuria atsisakyta priimti pareiškėjo A. S. skundą **dėl kreditorių susirinkimo nutarimų ir varžytynių akto panaikinimo.**

Teismas

nustatė:

I. Ginčo esmė

1. Vilniaus apygardos teismo 2017 m. birželio 29 d. nutartimi Stepanovo personaliai įmonei iškelta bankroto byla, nutartis įsiteisėjo 2017 m. liepos 11 d.
2. Nemokumo administratorė 2020 m. liepos 2 d. pateikė Vilniaus apygardos teismui pakartotinio 2020 m. birželio 29 d. kreditorių susirinkimo protokolą Nr. 17, kuriame be kita ko nutarta patvirtinti įmonės turto pardavimo tvarką ir kainas. Kreditorių susirinkimo metu nuspręsta A. S. priklausanti turtą – žemės sklypą ir pastatą – gyvenamąjį namą, (duomenys neskelbtini), pardavinėti varžytynėse, pradinę kainą pirmose varžytynėse nustatant 19 431 Eur, o antrose varžytynėse kainą mažinti 20 proc. nuo pradinės pardavimo kainos; nutarta nustatyti 1 000 Eur kainos kėlimo intervalą.
3. 2020 m. rugsėjo 8 d. pasirašytas varžytynių aktas, kuriuo varžytynių vykdytojas nemokumo administratorė UAB „Relina“ pardavė ir perdavė pirkėjui nekilnojamąjį turtą – žemės sklypą ir pastatą – gyvenamąjį namą, esančius (duomenys neskelbtini). Turtas parduotas už 19 431 Eur sumą.
4. Pareiškėjas A. S. 2021 m. kovo 12 d. pateikė skundą, kuriuo prašė atnaujinti terminą skundui dėl 2020 m. birželio 29 d. kreditorių susirinkimo sprendimo panaikinimo pateikti, panaikinti 2020 m. birželio 29 d. kreditorių susirinkimo sprendimą ir varžytynių aktą, perduoti Stepanovo personalios įmonės kreditoriams klausimą dėl turto (žemės sklypo, unikalus (duomenys neskelbtini), ir pastato – gyvenamojo namo, unikalus Nr. (duomenys neskelbtini), esančių (duomenys neskelbtini)) pardavimo spręsti iš naujo.

II. Pirmosios instancijos teismo nutarties esmė

5. Vilniaus apygardos teismas 2021 m. kovo 5 d. nutartimi atsisakė atnaujinti terminą skundui dėl kreditorių susirinkimo paduoti ir pareiškėjo A. S. skundą dėl varžytynių akto ir kreditorių sprendimų panaikinimo atsisakė priimti.
6. Teismas, įvertinęs Stepanovo personalios įmonės bankroto bylos medžiagą, nustatė, kad Stepanovo personaliai įmonei bankroto byla iškelta buvo dar 2017 m. birželio 29 d. nutartimi. Bylos duomenimis, 2020 m. birželio 29 d. vykusio Stepanovo personalios įmonės kreditorių susirinkimo protokolas byloje buvo pateiktas 2020 m. liepos 2 d., taigi bankroto bylos dalyviai turėjo galimybę su šiuo protokolu susipažinti. Teismas pažymėjo, kad pareiškėjas neginčijo aplinkybės, jog jam nebuvo iš viso žinoma apie vykstantį Stepanovo personalios įmonės bankroto procesą, kurios savininku yra pats pareiškėjas; skunde minima tik tai, kad pareiškėjas nebuvo gavęs informacijos dėl sprendimų, susijusių su jo turto realizavimu. Remiantis Stepanovo personalios įmonės bankroto bylos medžiaga, matyti, kad pareiškėjui buvo siunčiami procesiniai dokumentai deklaruotos gyvenamosios vietos adresu, taip pat dokumentai buvo įteikiami ir viešo paskelbimo būdu specialiaame interneto tinklapyje. Be to, iš nemokumo administratoriaus teiktų dokumentų matyti, kad nemokumo administratorius siuntė tam tikrą bankroto bylos medžiagą pareiškėjui, tačiau pastarasis nei procesinių dokumentų, nei jokių duomenų Stepanovo personalios įmonės bankroto byloje neteikė.
7. Teismas sprendė, kad pareiškėjas, kuris yra bendraatsakovas Stepanovo personalios įmonės bankroto byloje, būdamas pasyvus bankroto bylos dalyvis, neteikdamas prašomų byloje dokumentų, vengė įgyvendinti savo turimas teises bei pareigas bankroto procese. Teismo vertinimu, ginčo atveju

nėra pagrindo pripažinti, kad tik 2021 m. vasario 2 d. pareiškėjas sužinojo apie 2020 m. birželio 29 d. kreditorių susirinkimo sprendimą bei varžytynių aktą, kai jo atstovas gavo prieigą prie bankroto bylos. Teismas pažymėjo, kad pareiškėjo teisių bei pareigų bankroto procese laiku neįgyvendinimas, atitinkamai ir nesidomėjimas vykstančia bankroto byla negali būti pagrindu spręsti, jog egzistuoja svarbios priežastys, sąlygojusios tai, kad pareiškėjas negalėjo laiku pateikti skundo dėl kreditorių susirinkimo nutarimo panaikinimo.

8. Teismas išaiškino, kad pareiškėjas turi teisę reikšti ieškinį dėl varžytynių akto ginčijimo įstatymų nustatyta tvarka.

III. Atskirojo skundo argumentai

9. Pareiškėjas A. S. atskirajame skunde prašo panaikinti Vilniaus apygardos teismo 2021 m. kovo 5 d. nutartį ir atnaujinti terminą atskirajam skundui dėl 2020 m. birželio 26 d. kreditorių susirinkimo nutarimų pateikti. Nurodo šiuos argumentus:

9.1. Kreditorių susirinkimo nutarimu ir varžytynių aktu buvo nuspręsta realizuoti turtą už ženkliai mažesnę nei rinkos kainą, todėl buvo pažeistos pareiškėjo, kaip skolininko, teisės bei bankroto byloje egzistuojantis viešasis interesas. Vien parduodamo žemės sklypo vidutinė rinkos vertė, lyginant su kitais šalia esančiais sklypais, varžytynių akto sudarymo metu viršijo 60 000 Eur, o pareiškėjo turtas buvo realizuotas už nepagrįstai žemą 19 431 Eur kainą. Be to, nėra duomenų, kad varžytynės buvo organizuotos tinkamai.

9.2. Pareiškėjas apie priimtą kreditorių susirinkimo nutarimą sužinojo tik 2021 m. vasario 2 d., kai jo atstovas gavo prieigą prie bankroto bylos. Iki tol pareiškėjas nebuvo gavęs informacijos dėl sprendimų, susijusių su jo turto realizavimu. Pareiškėjas, sužinojęs apie priimtus sprendimus dėl jo turto realizavimo, skubiai ėmėsi veiksmų dėl pažeistų teisių gynybos. Nesudarius pareiškėjui sąlygų apskusti kreditorių susirinkimo sprendimo dėl turto pardavimo už nepagrįstai mažą kainą, bus užkirstas kelias pareiškėjui į teisminę gynybą, būtų pažeistas bendrasis teisingumo principas ir Europos Žmogaus Teisių Teismo formuojama praktika.

9.3. Pareiškėjas negalėjo dalyvauti įmonės bankroto procese, kadangi turi rimtų sveikatos problemų, pareiškėjas yra patyręs trachėjos nudegimus, dėl kurių jam buvo reikalingas intensyvus gydymas. Pareiškėjas yra silpnos sveikatos ir negali gyventi pilnaverčio gyvenimo. Be to, pareiškėjas didžiąją laiko dalį privalėjo praleisti Jungtinėje Karalystėje, kur jam buvo atliekamos gydymo procedūros. Akivaizdu, kad terminas praleistas dėl objektyvių priežasčių.

Teismas

konstatuoja:

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

Dėl naujų įrodymų priėmimo, bylos nagrinėjimo ribų ir ginčo esmės

10. Pareiškėjas 2021 m. kovo 24 d. Lietuvos apeliaciniam teismui pateikė raštą prie atskirojo skundo ir naujus įrodymus – medicininių dokumentų išrašus apie patirtus sužalojimus, dėl kurių negalėjo tinkamai apginti savo teisių, ir 2014 m. sausio 28 d. savavališkos statybos darbų aktą bei viešus duomenis iš internetinės svetainės „www.aruodas.lt“ apie tikėtiną ginčo turto vertę. Nors pareiškėjas nesuformulavo prašymo apeliacinės instancijos teismui prijungti naujus įrodymus, kaip tai numatyta Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 306 straipsnio 1 dalies 4 punkte, o naujų įrodymų priėmimas apeliacinės instancijos teisme yra ribojamas (CPK 314 straipsnis), tačiau teisėjų kolegija, įvertinusi tai, kad pateikti įrodymai yra nedidelės apimties, susiję su ginčo dalyku ir gali būti reikšmingi sprendžiant atskirajame skunde keliamus klausimus, su atskiruoju skundu pateiktus įrodymus priima.

11. Nagrinėjamoje civilinėje byloje kilo ginčas dėl Vilniaus apygardos teismo 2021 m. kovo 5 d. nutarties, kuria atsisakyta priimti pareiškėjo A. S. skundą dėl varžytynių akto ir kreditorių sprendimų panaikinimo, teisėtumo ir pagrįstumo.

12. CPK 320 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro apeliacinio skundo faktinis ir teisinis pagrindai bei absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų patikrinimas. Apeliacinės instancijos teismas nagrinėja bylą neperžengdamas apeliaciniame skunde nustatytų ribų, išskyrus, kai to reikalauja viešasis interesas ir, neperžengus skundo ribų, būtų pažeistos asmens, visuomenės ar valstybės teisės ir teisėti interesai (CPK 320 straipsnio 2 dalis). Apeliacinės instancijos teismas ex officio (pagal pareigas) patikrina, ar nėra CPK 329 straipsnyje nurodytų absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų.

13. Pagal CPK 338 straipsnį, atskiriesiems skundams paduoti ir nagrinėti taikomos taisyklės, reglamentuojančios procesą apeliacinės instancijos teisme, išskyrus CPK III dalies XVI skyriaus antrajame skirsnyje nustatytas išimtis. Nagrinėjamu atveju apeliacinės instancijos teismas nenustatė CPK 329 straipsnio 2 dalyje nurodytų absoliučių skundžiamos nutarties negaliojimo pagrindų, byloje taip pat nėra pagrindo peržengti atskirojo skundo ribas.

Dėl ginčui taikytinų teisės normų

14. Nuo 2020 m. sausio 1 d. įsigaliojus Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymui (toliau – JANĮ), neteko galios Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymas (toliau – ĮBĮ) su visais pakeitimais (JANĮ 153 straipsnis). JANĮ 155 straipsnyje, reglamentuojančiame pereinamąsias nuostatas dėl nemokumo procesų, nustatyta, kad iki 2019 m. gruodžio 31 d. pradėtiems juridinių asmenų nemokumo procesams šio įstatymo (JANĮ) nuostatos taikomos toms asmenų teisėms ir pareigoms, kurios atsiranda arba yra įgyvendinamos jam įsigaliojus, taip pat toms nemokumo procedūroms, kurios pradedamos šiam įstatymui įsigaliojus, išskyrus tam tikras šio įstatymo nuostatas.

15. Stepanovo personaliai įmonei bankroto byla iškelta dar galiojant ĮBĮ, bendrovė pripažinta bankrutavusia ir likviduojama dėl bankroto Vilniaus apygardos teismo 2017 m. lapkričio 9 d. nutartimi, kuria buvo pradėta atskira bankroto proceso stadija. Iš Stepanovo personalios įmonės bankroto bylos duomenų nustatyta, kad terminas likvidavimo procedūroms atlikti buvo pratęstas iki 2020 m. lapkričio 9 d. Klausimas dėl bendrovės turto realizavimo pakartotinai iškeltas ir prašymas nustatyti turto pardavimo tvarką teismui pateiktas bei spęstas jau galiojant JANĮ, todėl šio įstatymo nuostatos taikomos sprendžiant kilusį ginčą.

Dėl termino kreditorių susirinkimo nutarimams apskūsti teisinės prigimties

16. Kreditorių susirinkimo ar kreditorių komiteto sprendimas gali būti skundžiamas nemokumo byla nagrinėjančiam teismui per 14 dienų nuo dienos, kurią šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti asmenys sužinojo arba turėjo sužinoti apie jo priėmimą (JANĮ 55 straipsnio 1 dalis).

17. Kaip jau buvo nurodyta Lietuvos apeliacinio teismo 2021 m. kovo 25 d. nutartyje, kuria pareiškėjo A. S. atskirasis skundas perduotas nagrinėti trijų teisėjų kolegijai, Lietuvos apeliaciniame teisme yra nevienoda JANĮ 55 straipsnio taikymo ir aiškinimo praktika: Lietuvos apeliacinis teismas 2021 m. vasario 25 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e2-313-381/2021 konstatavo, kad tiek nuoseklioje kasacinio teismo, tiek Lietuvos apeliacinio teismo praktikoje minėtas terminas kreditorių susirinkimo ar komiteto sprendimams apskūsti yra pripažįstamas ieškinio senaties terminu (Lietuvos apeliacinio teismo 2017 m. rugpjūčio 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2-1280-381/2017; 2019 m. rugsėjo 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 2-947-585/2019; 2021 m. sausio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2-131-450/2021 ir kt.), o Lietuvos apeliacinio teismo 2020 m. gegužės 28 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. e2-935-585/2020 buvo pritarta pirmosios instancijos teismo pozicijai, jog JANĮ 55 straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas yra procesinio pobūdžio.

18. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį į tai, kad iš anksčiau suformuotos teismų praktikos matyti, jog terminas, per kurį yra skundžiami kreditorių susirinkimo sprendimai, buvo tiesiogiai įvardijamas kaip ieškinio senaties terminas (žr., pavyzdžiui, Lietuvos apeliacinio teismo 2004 m. gruodžio 16 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 2-586, 2007 m. liepos 5 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 2-408/2007, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. spalio 7 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-467/2008, 2010 m. kovo 29 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-56/2010 ir kt.), tačiau visose šiose bylose buvo sprendžiamas tik termino atnaujinimo klausimas arba nustatinėjamos (ginčijamos) faktinės aplinkybės, kada suinteresuoti asmenys sužinojo apie priimtą kreditorių susirinkimo sprendimą, šiose (ir kitose) bylose nebuvo keliamas termino kreditorių susirinkimo nutarimams apskūsti teisinės prigimties klausimas. Pozicijos, kad anksčiau galiojusio IBĮ 24 straipsnio 5 dalyje (šiuo metu analogiškas reglamentavimas yra JANĮ 55 straipsnio 1 dalyje) numatytas 14 dienų terminas yra ieškinio senaties terminas, buvo nuosekliai laikomasi tolimesnėje Lietuvos apeliacinio teismo praktikoje, nekvestionuojant šio termino prigimties. Lietuvos apeliacinio teismo 2020 m. gegužės 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e2-935-585/2020, kurioje pritarta pirmosios instancijos teismo pozicijai, jog JANĮ 55 straipsnio 1 dalyje nustatytas terminas yra procesinio pobūdžio, yra pavienė, nukrypstanti nuo bendros teismo formuotos praktikos.

19. Teisėjų kolegija, atsižvelgdama į tai, kad nagrinėjamoje civilinėje byloje iš esmės kilo klausimas, ar teismas pagrįstai ex officio sprendė, jog terminas kreditorių susirinkimo sprendimui apskūsti yra praleistas, ir pasisakė dėl tokio termino praleidimo pasekmių, taip pat, įvertinusi naujai priimtą JANĮ, kurio vienas iš tikslų buvo trumpinti nemokumo bylų nagrinėjimo terminus (Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo projekto aiškinamojo rašto 3.3, 3.4 papunkčiai), sprendžia, kad yra tikslinga pasisakyti ir įvertinti termino kreditorių susirinkimo nutarimams apskūsti teisinę prigimtį, dėl kurios anksčiau iš esmės ginčų nekilo.

20. Ieškinio senaties terminai yra reglamentuojami įstatymo (materialiosios teisės normų) ir sukuria materialiuosius teisinius padarinius – ieškinio senaties termino pabaiga iki ieškinio pareiškimo sudaro pagrindą atmesti ieškinį (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 1.131 straipsnio 1 dalis), bet nėra pagrindas ieškinį atsisakyti priimti. Pagal CK 1.126 straipsnio 1 dalį reikalavimą apginti pažeistą teisę teismas priima nagrinėti nepaisant to, kad ieškinio senaties terminas pasibaigęs ir ieškinio senatį teismas taiko tik tuo atveju, kai ginčo šalis reikalauja (CK 1.126 straipsnio 2 dalis). Ieškinio senaties instituto paskirtis – užtikrinti civilinių teisinių santykių stabilumą ir apibrėžtumą, nes civilinių teisinių santykių dalyviams garantuojama, kad, suėjus įstatymo nustatytam terminui, jų subjektinės teisės teismine tvarka negalės būti nugincytos ir jiems nebus paskirta tam tikra pareiga.

21. Procesiniai terminai, priešingai negu ieškinio senaties terminai, sukuria procesinius teisinius padarinius (sukuria procesines teises ir pareigas): pasibaigus procesiniam terminui teisė atlikti procesinį veiksma išnyksta, t. y. procesinė subjektinė teisė pasibaigia (CPK 75 straipsnio 1 dalis). Procesinius terminus, priešingai negu ieškinio senaties terminus, teismas taiko nepriklausomai nuo šalių valios. Procesinių terminų paskirtis – užtikrinti operatyvų ir ekonomišką bylų išnagrinėjimą.

22. Taigi teisėjų kolegija pažymi, kad, viena vertus, ieškinio senaties ir procesiniai terminai yra labai panašūs ir tarpusavyje susiję, kadangi bet koks terminas skirtas objektyviai laiko tėkmei matuoti ir teisės subjektų veiklai reguliuoti; terminai, jų taikymo sąlygos nustatytos teisės normų; bet koks terminas yra teisinis faktas, t. y. sukuria, keičia ar naikina teisinius santykius; visi terminai kiekybės apskaitos prasme yra identiški, kadangi apibūdinami visuotinai priimtais laiko skaičiavimo vienetais. Nepaisant minėtų terminų bendrų bruožų, juos skiria reikšmė, terminus nustatantys šaltiniai, subjektai, kuriems terminas nustatytas, trukmė, ir kiti požymiai. Pagrindinis terminus skiriantis požymis – paskirtis. Su materialinės teisės terminų pradžia ar pabaiga yra siejamas tam tikrų civilinių teisių ar pareigų atsiradimas, pasikeitimas ar pabaiga. Tuo tarpu procesiniai terminai neturi jokios įtakos materialinei teisei, kadangi jie reglamentuoja tik procedūrą, kuria ginama pažeista materialinė teisė (Averkienė, D. (2010) Procesinių terminų civiliniame procese samprata. Teisė į teisminę gynybą civilinio proceso reformos kontekste: mokslinių straipsnių rinkinys). Taigi ieškinio senaties ir procesiniai terminai skiriasi tiek teisiniu reglamentavimu, tiek jais sukuriama teisiniais padariniais.

23. Teisėjų kolegija, spręsdama, ar JANĮ 55 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas 14 dienų terminas yra procesinis, ar ieškinio senaties, laiko esant reikšminga tai, kad skundas dėl kreditorių susirinkimo yra paduodamas jau vykstančiame bankroto procese. Teismų praktikoje nuosekliai pažymima, kad vienas iš esminių bankroto instituto taikymo tikslų – iš bankrutuojančios įmonės turto kuo operatyviau ir kiek įmanoma daugiau tenkinti kreditorių patvirtintų finansinių reikalavimų (žr., pavyzdžiui, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. kovo 13 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-132-684/2015; 2015 m. kovo 31 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-179-611/2015 ir kt.), o šio tikslo siekiama ir jis įgyvendinamas per JANĮ nustatytas bankroto procedūras. Taigi visos atliekamos procedūros, inter alia (taip pat) kreditorių susirinkimų šaukimas, jų metu priimami sprendimai yra vieno bendro bankroto proceso dalis, o terminai jiems įvykdyti ir revizuoti jų teisėtumą, iš esmės yra nukreipti į siekį bankroto procesą įvykdyti ir užbaigti kuo operatyviau.

24. Pažymėtina, kad ieškinio senaties institutas siejamas su materialiniais teisiniais santykiais, t. y. galimybe pareikšti materialinį reikalavimą teisme. Tuo tarpu procese priimamų sprendimų (įskaitant kreditorių susirinkimų nutarimus) ginčijimas iš esmės yra jau pradėto proceso dalis (tąsa), todėl paprastai terminai, per kuriuos gali būti skundžiami procese priimti sprendimai, laikytini procesiniais, o ne ieškinio senaties terminais. Tokį aiškinimą lemia ir tai, kad kreditorių susirinkimo sprendimų ginčijimas yra sudėtinė nemokumo proceso dalis, o ne atskira savarankiška teiseną.

25. Be to, juridinių asmenų nemokumo (bankroto) proceso teisėtumą užtikrina bankroto bylą nagrinėjantis teismas. JANĮ 3 straipsnio 4 dalis nustato teisėjo vadovavimo procesui principą, kuris reiškia, kad teismas gali savo iniciatyva įpareigoti nemokumo proceso dalyvius atlikti procesinius veiksmus, rinkti įrodymus ir kontroliuoti nemokumo proceso šalių veiksmus, siekdamas užtikrinti veiksmingą teismo tvarka vykdomo nemokumo proceso eigą ir viešąjį interesą. Teisėjo vadovavimo procesui principas reiškia, kad teismas nemokumo (bankroto) procese yra aktyvus. Aktyvus teismo vaidmuo yra teisiškai ir ekonomiškai pagrįstas, siejamas pirmiausia su proceso operatyvumu, kreditorių ir kitų nemokumo proceso dalyvių interesų apsauga. Įprastai tokio teismo aktyvumo ribos siejamos su nemokumo proceso dalyvių (nemokumo administratoriaus, kreditorių susirinkimo) veiksmų kontrole, jų priimtų sprendimų teisėtumo ir pagrįstumo patikrinimu (žr., pavyzdžiui,

Lietuvos apeliacinio teismo 2020 m. gruodžio 15 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e2-1887-407/2020 14–16, 18–19 punktai).

26. Apibendrinama tai, kas išdėstyta, teisėjų kolegija sprendžia, kad JANĮ 55 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas ganėtinais trumpas 14 dienų terminas kreditorių susirinkimo nutarimams apskūsti iš esmės nėra skirtas užtikrinti civilinių teisinių santykių stabilumą ir apibrėžtumą, o juo siekiama veiksmingo ir greito ginčų nagrinėjimo. Priešingas aiškinimas, kad terminas kreditorių susirinkimo sprendimams apskūsti yra senaties terminas, reikštų, jog tokio termino taikymas priklausytų nuo bankroto byloje dalyvaujančių asmenų valios (CK 1.126 straipsnio 2 dalis), o tai ne tik neatitiktų nemokumo proceso veiksmingumo tikslo, bet ir iš esmės paneigtų teisėjo vadovavimo procesui principą. Minėtą terminą kvalifikuojant kaip senaties terminą, esant praleistam šiam terminui ir niekam iš bankroto byloje dalyvaujančių asmenų neprašant taikyti minėto termino, būtų apribotos teismo galimybės vertinti, ar skundas dėl kreditorių susirinkimo, pateiktas praleidus įstatyme nustatyta terminą, o tai gali prieštarauti nemokumo veiksmingumo tikslui, ypač tais atvejais, kad skundas būtų pateiktas praleidus įstatyme nustatytą terminą dėl priežasčių, nesudarančių pagrindo atnaujinti praleistą terminą.

27. Atsižvelgiant į ieškinio senaties instituto specifiką, jo sukuriamus teisinius padarinius ir siekiamus tikslus, ieškinio senaties terminas nėra suderinamas su operatyvumo reikalavimu bankroto procese ir teismo aktyvumu, kuris yra ekspressis verbis (tiesiogiai, aiškiais žodžiais) įtvirtintas JANĮ teisės normose. Teisėjų kolegija, įvertinusi tai, kad bankroto bylą nagrinėjantis teismas turi teisę savo iniciatyva kontroliuoti nemokumo proceso šalių veiksmus, siekdamas užtikrinti operatyvų, veiksmingą teismo tvarka vykdomo nemokumo proceso eigą ir viešąjį interesą, sprendžia, jog yra pagrindas keisti Lietuvos apeliacinio teismo praktiką ir nustatyti, kad JANĮ 55 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas 14 dienų terminas kreditorių susirinkimo sprendimui apskūsti yra procesinis terminas ir teismas ex officio turi spręsti, ar terminas skundui dėl kreditorių susirinkimo nutarimų apskundimo nėra praleistas, taip pat, jeigu reikia, turi pareigą įvertinti termino praleidimo priežastis (CPK 78 straipsnis).

Dėl pagrindo atnaujinti praleistą terminą skundui paduoti

28. Pagal JANĮ 55 straipsnyje nustatytą reglamentavimą, termino skundui dėl kreditorių susirinkimo sprendimų pateikti skaičiavimo pradžia visų pirma yra siejama su objektyviomis bei subjektyviomis aplinkybėmis, kada suinteresuotas asmuo sužinojo ar turėjo sužinoti apie priimtą kreditorių susirinkimo sprendimą. Tik nustatčius šias aplinkybes, yra pagrindas spręsti, ar įstatyme nustatytas 14 dienų terminas apskūsti kreditorių susirinkimo nutarimą nėra praleistas.

29. Asmenims, praleidusiems įstatymų nustatytą ar teismo paskirtą terminą dėl priežasčių, kurias teismas pripažįsta svarbiomis, praleistas terminas gali būti atnaujinamas. Teismas turi teisę atnaujinti praleistą terminą ir savo iniciatyva, kai iš turimos medžiagos matyti, kad terminas praleistas dėl svarbių priežasčių (CPK 78 straipsnis).

30. Kasacinis teismas, pasisakydamas dėl procesinių terminų atnaujinimo, yra nurodęs, kad praleistų įstatymuose nustatytų terminų atnaujinimas galimas tais atvejais, kai nustatoma, jog terminas praleistas dėl svarbių priežasčių, t. y. termino, per kurį asmuo, siekiantis konkrečios teisės įgyvendinimo, turėjo atlikti atitinkamus procedūrinius veiksmus, eigos metu egzistavo aplinkybės, kurios kliudė asmeniui laiku ir tinkamai, tiesiogiai ar per atstovą atlikti atitinkamus procedūrinius veiksmus, ir šios aplinkybės nepriklausė nuo asmens valios. Tokios aplinkybės kiekvienu atveju yra skirtingos, jų vertinimas ir atitinkamai pripažinimas svarbiomis ar nesvarbiomis priklauso nuo konkrečios bylos faktinių aplinkybių, nuo prašymą atnaujinti praleistą terminą teikiančių asmenų individualių savybių ir pan. (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2006 m. lapkričio 13 d. nutartis

civilinėje byloje Nr. 3K-3-510/2006). Ar termino praleidimo priežastis yra svarbi, sprendžia teismas, atsižvelgdamas taip pat į tai, kad kiekvienam asmeniui turi būti užtikrinta teisė į teisingą teismą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-399/2007).

31. Teismas įvertina pareiškėjo nurodomas subjektyvias termino praleidimo priežastis kartu su egzistavusiomis objektyviomis aplinkybėmis, dėl kurių visumos daroma išvada, ar iš tikrųjų egzistavo termino praleidimo svarbios priežastys (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. balandžio 30 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-253/2008). Klausimą, ar konkrečios termino praleidimo priežastys yra svarbios ir sudaro pagrindą jų atnaujinti, teismas turi spręsti vadovaudamasis teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principais, atsižvelgdamas į įstatyme nustatyto termino tikslus. Teismas kiekvienu konkrečiu atveju turi įvertinti pareiškėjo nurodytų termino praleidimą pateisinančių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, taip pat ar po to, kai minėtos aplinkybės išnyko, asmuo kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą ir pan. Be to, vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai (žr., pavyzdžiui, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. spalio 20 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-532/2008; 2017 m. birželio 15 d. nutarties civilinėje byloje Nr. 3K-3-272-701/2017 33 punktą, 2017 m. lapkričio 2 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-400-701/2017 ir kt.).

32. Teisėjų kolegija, įvertinusi bankroto bylos medžiagą, nustatė, kad Stepanovo personalios įmonės bankroto byloje nėra nei vieno įrodymo, kad bendraatsakovu patrauktas A. S. buvo informuotas ir žinojo apie Stepanovo personalios įmonės bankrotą. Vilniaus apygardos teismui 2017 m. gegužės 31 d. nutartimi priėmus Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos Vilniaus skyriaus pareiškimą dėl bankroto bylos iškelimo, procesiniai bylos dokumentai atsakovui A. S. siunčiami vieninteliu adresu: (duomenys neskelbtini). Iš Lietuvos teismų informacinės sistemos „Liteko“ duomenų nenustatyta, kad minėti dokumentai atsakovams buvo įteikti. Duomenų, kad procesiniai bylos dokumentai buvo siunčiami atsakovui A. S., kaip fiziniam asmeniui, dar kartą, byloje nėra. Be to, A. S. procesiniai dokumentai dėl baudos skyrimo taip pat buvo siunčiami tik vieną kartą ir byloje nėra duomenų apie jų įteikimą. Taigi, teisėjų kolegijos vertinimu, buvo pažeista CPK nustatyta procesinių dokumentų įteikimo tvarka. Teisėjų kolegija pažymi, kad teismas nesiėmė jokių protingų priemonių nustatyti atsakovo faktinę gyvenamąją vietą ar gauti kitus duomenis, jog galėtų jam įteikti procesinius dokumentus. Nors iš byloje esančios medžiagos matyti, kad nemokumo administratorius 2018 metais siuntė A. S. dokumentus trimis žinomais adresais (2 t., b. l. 148), tačiau duomenų apie šių dokumentų įteikimą byloje nėra. Pirmosios instancijos teismas, sprenddamas dėl termino kreditorių susirinkimo nutarimams apskūsti atnaujinimo, šių aplinkybių nevertino ir dėl jų nepasisakė.

33. Teisėjų kolegija primena, kad nepavykus realiai įteikti procesinio dokumento fizinio asmens gyvenamosios vietos adresu, teismas turi išnaudoti kitas jam prieinamas protingas priemones, pvz., siųsti dokumentus į asmens darbovietę ar kitą asmens buvimo vietą, naudotis elektroninėmis įteikimo priemonėmis, įteikti dokumentus asmeniui atvykus į teismą ir kt. Tik išnaudojęs šias galimybes teismas siunčia procesinius dokumentus į fizinio asmens deklaruotą gyvenamąją vietą, suformavęs specialią pašto siuntą, kuri leistų palikti pranešimą apie įteiktinus procesinius dokumentus adresato deklaruotoje gyvenamojoje vietoje ir vėliau laikyti, kad procesiniai dokumentai yra įteikti praėjus trisdešimt dienų nuo pranešimo apie įteiktinus procesinius dokumentus palikimo adresato deklaruotoje gyvenamojoje vietoje (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. gruodžio 27 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-520-469/2018 28 punktą).

34. Kaip pagrįstai pažymėjo pareiškėjas atskirajame skunde, asmens teisė būti informuotam apie teismo procesą ir būti išklaustam yra viena iš asmens teisės į teisingą teismą garantijų. Teisė į teisingą teismą – ir Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – ir Konvencija) saugoma vertybė, todėl kasacinio teismo praktikoje dėl procesinių dokumentų įteikimo

instituto nuosekliai remiamasi Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencija (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. gruodžio 27 d. nutarties civilinėje byloje Nr. e3K-3-520-469/2018 17–24 punktus).

35. EŽTT nurodė, kad tais atvejais, kai civilinės bylos išnagrinėjamos nedalyvaujant vienai iš proceso šalių, reikia įvertinti šias aplinkybes: 1) ar teismas buvo pakankamai rūpestingas informuodamas šalis apie teisminį procesą ir ar šalys gali būti laikomos atsisakiusiomis savo teisės stoti prieš teismą ir gintis; 2) ar nacionalinė teisė suteikia galimybę asmenims, sužinojusiems apie prieš juos priimtą teismo sprendimą, reikalauti naujo teismo proceso, atitinkančio rungimosi principą (žr. 2014 m. kovo 4 d. sprendimo byloje Dilipak ir Karakaya prieš Turkiją, peticijų Nr. 7942/05, 24838/05, par. 80; 2015 m. spalio 8 d. sprendimo byloje Aždajić prieš Slovėniją, par. 53). Sprendžiant dėl to, ar asmuo gali būti laikomas atsisakiusiu teisės stoti prieš teismą, išankstinė sąlyga yra ta, kad jis turi būti tinkamai informuotas apie tokią turimą teisę bei vykstantį teisminį procesą (žr. cituotų sprendimų bylose Dilipak ir Karakaya prieš Turkiją, par. 87, 106; Aždajić prieš Slovėniją, par. 58).

36. Visgi, įvertinusi Stepanovo personalios įmonės bankroto bylos medžiagą, teisėjų kolegija sprendžia, kad, nepaisant to, jog pareiškėjas ir nebuvo CPK nustatyta tvarka informuotas apie iškeltą bankroto bylą ir nėra duomenų, kad jis yra susipažinęs su bankroto bylos medžiaga iki 2021 m. vasario mėnesio, šis procesinis pažeidimas neturi esminės reikšmės nagrinėjamai civilinei bylai ir nesudaro pagrindo atnaujinti terminą skundai dėl kreditorių susirinkimo nutarimų pateikti.

37. Pirmą, teisėjų kolegija pažymi, kad Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo (toliau – GVDĮ) 3 straipsnis, 4 straipsnio 1 dalies 1 punktą, 14 straipsnis numato Lietuvos Respublikos piliečiams pareigą deklaruoti gyvenamąją vietą, įskaitant tuos atvejus, kai keičiama gyvenamoji vieta. Taip pat asmuo, išvykstantis ilgiau nei 6 mėnesiams, privalo deklaruoti išvykimą iš Lietuvos Respublikos (GVDĮ 4 straipsnio 5 dalis). Pareiškėjas nagrinėjamu atveju nenurodė, kokiu adresu gyveno ir kaip jam turėjo būti įteikti procesiniai dokumentai, kokiu būdu teismas ir (ar) bankroto administratorius turėjo informuoti apie vykstantį bankroto procesą ir jo metu priimamus sprendimus. Teisėjų kolegija atkreipia dėmesį į tai, kad net ir šiuo atveju nėra aišku, kur gyvena pareiškėjas ir kokiu adresu dokumentai jam turėtų būti įteikti. Nors pareiškėjas yra atstovaujamas advokato, tačiau tai neatleidžia jo nuo pareigos savo procesiniuose dokumentuose nurodyti savo gyvenamosios vietos adresą (CPK 111 straipsnio 2 dalies 2 punktą).

38. Antra, teisėjų kolegija akcentuoja, kad, kaip jau buvo minėta anksčiau, kreditorių susirinkimo sprendimo apskundimas yra jau pradėtos bankroto bylos dalis (bankroto procedūros dalis), todėl kreditoriaus ar, kaip yra nagrinėjama, bankrutuojančios įmonės savininko, sužinojimo ar galėjimo sužinoti apie savo teisių pažeidimą standartas skiriasi nuo įprasto privatinuose teisiniuose santykiuose taikomo sužinojimo apie pažeistas subjektines teises standarto. Taigi teismas, vertindamas priežastis ir nustatydamas pagrindą terminui atnaujinti be kita ko turi įvertinti ir tai, kad bankroto procese asmenys (kreditoriai ir kiti suinteresuoti asmenys) turi teisinę pareigą būti aktyviems ir domėtis bankroto proceso eiga.

39. Pirmosios instancijos teismas pagrįstai pažymėjo, kad Stepanovo personaliai įmonei bankroto byla iškelta dar 2017 metais, o Vilniaus apygardos teismo 2018 m. balandžio 6 d. nutartimi leista nukreipti išieškojimą į bankrutavusios Stepanovo personalios įmonės savininko turtą. Ginčo turto varžytynės vykdomos nuo 2018 metų gruodžio mėnesio, apie varžytynes ne kartą buvo skelbiama viešai interneto svetainėje „evaržytynes.lt“. Be to, pareiškėjas nei skunde, teiktame pirmosios instancijos teismui, nei atskirajame skunde nenurodė, kad jam apskritai nėra žinoma apie vykstantį Stepanovo personalios įmonės bankroto procesą. Teisėjų kolegija pažymi, kad atsakovas, būdamas įmonės savininku, turi pareigą domėtis jam priklausančiu turtu – juridiniu asmeniu. Todėl stokoja

teisinio ir faktinio pagrįstumo atskirojo skundo argumentas, kad pareiškėjas apie 2020 m. birželio 29 d. priimtą kreditorių susirinkimo nutarimą sužinojo tik 2021 m. vasario 2 d.

40. Teisėjų kolegija, įvertinusi pareiškėjo pateiktus įrodymus, pažymi, kad iš medicininių dokumentų išrašų matyti, jog pareiškėjui buvo taikytas gydymas ligoninėje Jungtinėje Karalystėje iki 2016 m. spalio mėnesio, vėliau pareiškėjas dažnai lankėsi dėl nudegimų pertvarstymo, o paskui buvo nukreiptas į bendruomeninį sveikatos priežiūros centrą. Taip pat matyti, kad 2020 m. birželio mėnesį vyko konsultacija su gydytoju nuotoliniu būdu. Duomenų, kokia pareiškėjo sveikata buvo ir kur pareiškėjas gyveno ginčui aktualiu laikotarpiu, t. y. 2017 m. birželio mėnesį sprendžiant klausimą dėl bankroto bylos Stepanovo personaliai įmonei iškėlimo ir 2019 m. liepos mėnesį, kai skundžiamas kreditorių susirinkimo protokolas buvo pateiktas bankroto bylą nagrinėjančiam teismui, byloje nėra. Todėl teisėjų kolegija laiko, kad šie įrodymai nepatvirtina pareiškėjo nurodytų aplinkybių, jog būtent dėl sunkių sužalojimų ir gydymo jis negalėjo apginti savo teisių laiku.

41. Pareiškėjo nurodytos aplinkybės, susijusios su jo sunkia fizine būkle, taip pat neeliminuoja jo pareigos rūpintis ir domėtis savo turima įmone. Iš bankroto bylos medžiagos nustatyta, kad iš Stepanovo personalios įmonės turto buvo išieškoma priverstine tvarka dar iki bankroto bylos iškėlimo: pagal 2011 m. spalio 10 d. išduotą vykdomąjį raštą dėl 9 380,88 Lt ir kitų sumų išieškojimo (1 t., b. l. 111), pagal 2012 m. sausio 12 d. išduotą vykdomąjį raštą dėl 5 591,84 Lt ir kitų sumų išieškojimo (1 t., b. l. 111), pagal 2014 m. birželio 3 d. išduotą vykdomąjį raštą dėl 80,03 Lt išieškojimo (1 t., b. l. 107) ir kt., todėl pareiškėjas, būdamas apdairus ir rūpestingas, turėjo domėtis tiek išieškojimo eiga, tiek įmonės teisiniu statusu. Iš 2017 m. liepos 24 d. patvarkymo matyti, kad pagal 2014 m. birželio 3 d. išduotą vykdomąjį raštą dėl 80,03 Lt išieškojimo per trejus metus iš įmonės nebuvo išieškota jokia skolos dalis (1 t., b. l. 106). Taigi pareiškėjas, kuris turėjo ir privalėjo žinoti tiek apie jo turimos įmonės skolas ir vykstančius išieškojimus, tiek apie turimą turtą, turėjo ir galėjo numatyti, kad Stepanovo personaliai įmonei gali būti iškelta bankroto byla.

42. Bankroto byla vyksta nuo 2017 metų, taigi pareiškėjas neabejotinai turėjo ir galėjo anksčiau sužinoti apie vykstantį bankroto procesą ir, atitinkamai, turėjo pareigą domėtis Stepanovo personalios įmonės bankroto eiga. Apibendrinama tai, kas išdėstyta, teisėjų kolegija sprendžia, kad pirmosios instancijos teismas pagrįstai nurodė, jog pareiškėjo teisių bei pareigų bankroto procese laiku neįgyvendinimas, nesidomėjimas vykstančia bankroto byla, negali būti pagrindu spręsti, jog egzistuoja svarbios priežastys, sąlygojusios tai, kad pareiškėjas negalėjo laiku pateikti skundo dėl kreditorių susirinkimo nutarimo panaikinimo.

43. Visgi, nepriklausomai nuo to, ar pareiškėjas praleido JANĮ 55 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą kreditorių susirinkimo nutarimui apskusti, pareiškėjo reikalavimas – panaikinti 2020 m. birželio 29 d. kreditorių susirinkimo sprendimą ir perduoti Stepanovo personalios įmonės kreditoriams klausimą dėl turto pardavimo spręsti iš naujo – nebepali būti nagrinėjamas civilinio proceso tvarka, kadangi jis nesukels pareiškėjui jokių materialių teisinių pasekmių. Iš civilinėje byloje esančios medžiagos nustatyta, kad 2020 m. rugsėjo 8 d. buvo pasirašytas varžytynių aktas (pateiktas 2020 m. spalio 12 d., DOK-36548; 3 t., b. l. 28), pagal kurį nemokumo administratorius pardavė ir perdavė pirkėjui ginčo nekilnojamąjį turtą, taigi ginčo turtas dabar priklauso trečiajam asmeniui ir tol, kol nuosavybės teisė nėra nugincyta įstatymų nustatyta tvarka, nebėra teisinio pagrindo spręsti dėl turto kainos, už kurią turi būti perduotas turtas Stepanovo personalios įmonės bankroto byloje (CPK 137 straipsnio 2 dalies 1 punktą).

Dėl procesinės bylos baigties ir kitų bankroto bylos aspektų

44. Teisėjų kolegija, apibendrinama tai, kas išdėstyta anksčiau, sprendžia, kad pirmosios instancijos teismas tinkamai taikė ir aiškino JANĮ 55 straipsnio 1 dalies teisės normas, pagrįstai terminą dėl kreditorių susirinkimo nutarimų apskundimo laikė procesiniu terminu ir ex officio sprendė dėl termino praleidimo pasekmių. Teisėjų kolegija taip pat pritaria pirmosios instancijos teismo vertinimui, kad neegzistuoja svarbios priežastys, dėl kurių terminas skundai dėl kreditorių susirinkimo nutarimų paduoti galėtų būti atnaujintas. Be to, ginčo turto pardavus iš varžytynių, pareiškėjo reikalavimas panaikinti 2020 m. birželio 29 d. kreditorių susirinkimo sprendimą ir perduoti Stepanovo personalios įmonės kreditoriams klausimą dėl turto pardavimo spręsti iš naujo nebegali būti nagrinėjamas civilinio proceso tvarka, kadangi ginčo baigtis nebesukels jokių materialių teisinių padarinių.

45. Teisėjų kolegija sprendžia, kad pirmosios instancijos teismas skundžiama nutartimi teisingai nustatė faktines bylos aplinkybes, tinkamai taikė teisės normas ir priėmė teisėtą bei pagrįstą procesinį sprendimą, kurio naikinti atskirojo skundo motyvais pagrindo nėra (CPK 337 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

46. Teisėjų kolegija neturi pagrindo pareiškėjo prašymo panaikinti varžytynių aktą traktuoti kaip savarankiško reikalavimo civilinėje byloje, kadangi skunde iš esmės teikiami motyvai tik dėl kreditorių susirinkimo, nėra argumentų dėl varžytynių akto (ne)teisėtumo, skundas pareikštas bankroto byloje, o ne kaip savarankiškas reikalavimas, taip pat procesiniame dokumente neaptartas naujojo ginčo turto savininko procesinis teisinis statusas. Teisėjų kolegija pažymi, kad pirmosios instancijos teismas teisingai pažymėjo ir išaiškino, jog atsisakymas priimti skundą dėl kreditorių susirinkimo nutarimų panaikinimo neužkerta kelio pareiškėjui reikšti ieškinio dėl varžytynių akto ginčijimo įstatymų nustatyta tvarka.

47. Iš Lietuvos teismų informacinės sistemos „Liteko“ nustatyta, kad Vilniaus apygardos teismas 2021 m. kovo 18 d. nutartimi be kita ko teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka paskyrė nagrinėti klausimą dėl įmonės pabaigos. Teisėjų kolegija, nagrinėdama civilinę bylą pagal pareiškėjo atskirąjį skundą, iš Stepanovo personalios įmonės bankroto bylos duomenų nustatė, kad yra patvirtintas trečios eilės UAB „Gelvora“ 623,75 Eur dydžio finansinis reikalavimas. Tačiau iš nemokumo administratoriaus su prašymu dėl kreditorių ir jų reikalavimų sąrašo tvirtinimo pateiktų dokumentų matyti (2017 m. rugsėjo 26 d. pateiktas dokumentas Nr. DOK-50897; 1 t., b. l. 153-167), kad UAB „Gelvora“ perėmė A. S., kurio asmens kodas yra (duomenys neskelbtini), skolą pagal Radviliškio rajono apylinkės teismo 2015 m. balandžio 15 d. išduotą teismo įsakymą civilinėje byloje Nr. L2-1064-856-2015, o nagrinėjamoje civilinėje byloje bendraatsakovu patrauktas Stepanovo personalios įmonės savininkas A. S., kurio asmens kodas yra (duomenys neskelbtini) (Priedas Nr. 1 prie pareiškimo dėl bankroto bylos iškėlimo; 1 t., b. l. 17). Teismas, priimdamas sprendimą dėl įmonės pabaigos, turėtų šį klausimą apsvarstyti ir išspręsti.

Lietuvos apeliacinio teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 337 straipsnio 1 dalies 1 punktu,

nutaria:

Vilniaus apygardos teismo 2021 m. kovo 5 d. nutartį palikti nepakeistą.

Teisėjai Danutė Gasiūnienė

Gintaras Pečiulis

Vigintas Višinskis

</div